

Folketingets Kulturredvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren

Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : kum@kum.dk
Web : www.kum.dk

2. maj 2013

Folketingets Kulturredvalg har den 15. april 2013, efter ønske fra Per Clausen (EL), stillet mig følgende spørgsmål, nr. 8 (Lov nr. 185), som jeg hermed skal besvare.

Spørgsmål 8:

Ministeren bedes redegøre for, hvordan lovforslaget harmonerer med grundlovens bestemmelser om forbud mod singular lovgivning?

Svar:

Det antages, at der med spørgsmålet sigtes til, om lovforslaget rejser spørgsmål i forhold til grundlovens § 3, der har følgende ordlyd:

”§ 3. Den lovgivende magt er hos kongen og folketinget i forening. Den udøvende magt er hos kongen. Den dømmende magt er hos domstolene”

Det er indgående drøftet i den statsretlige litteratur, om bestemmelsen i grundlovens § 3 sætter grænser for, om der kan lovgives om enkeltpersoners konkrete retsforhold (såkaldt singular lovgivning), uden at den lovgivende magts udnyttelse af lovgivningskompetencen kommer i konflikt med den udøvende og den dømmende magts beføjelser. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til Poul Andersen, Dansk Statsforfatningsret (1954), side 307 ff., Max Sørensen, Statsforfatningsret, 2. udgave ved Peter Germer (1973), side 199 f., Alf Ross, Dansk Statsforfatningsret, 3. udgave ved Ole Espersen (1980), side 236 ff., Henrik Zahle, Dansk forfatningsret 1, Institutioner og regulering, 3. udgave (2001), side 246 ff., Jørgen Steen Sørensen i Danmarks Riges Grundlov med kommentarer (redigeret af Henrik Zahle), 2. udgave (2006), side 133 f., Peter Germer, Statsforfatningsret, 5. udgave (2012), side 95 ff., og Jørgen Albæk Jensen i Dansk Statsret, 2012, side 134 f. Der kan i øvrigt også henvises til Justitsministeriets vejledning om lovkvalitet (juni 2005), side 38, som bl.a. indeholder en beskrivelse af de retspolitiske overvejelser, som singular lovgivning kan give anledning til.

Lovforslaget er efter Justitsministeriets opfattelse ikke udtryk for singular lovgivning, da der er tale om en generel regulering, som vil gælde for alle radio- og tv-stationer. Det

forhold, at lovforslaget – ifølge pkt. 1 i de almindelige bemærkninger – bl.a. skal ses i lyset af, at selskaberne ROJ TV A/S og Mesopotamia Broadcast A/S METV blev fundet skyldige i overtrædelse af straffelovens § 114 e om fremme af terrorvirksomhed ved Københavns Byrets dom af 10. januar 2012, samtidig med at selskaberne umiddelbart kunne fortsætte sin udsendelsesvirksomhed i henhold til radio- og fjernsynsloven, ændrer ikke herved.

Det bemærkes i den forbindelse, at det fremgår af de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, at Radio- og tv-nævnet ved vurderingen af, om en radio- eller tv-station overtræder den nye regel, der agtes indsat i bekendtgørelse om programvirksomhed på grundlag af registrering samt on demand-audiovisuel programvirksomhed, hvorefter programmerne ikke på nogen måde må fremme terrorisme, alene vil kunne lægge vægt på indhold af programmer, som sendes efter denne nye regels ikrafttræden.

Marianne Jelved